

Előfizetési árak

Évesre 5 frt — kr.
Fél 2 frt 50 kr.
Negyed 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutótabban számítottak.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Rochus-utca 42. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdá-jába küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes száma ára 8 kr.

Kéziratok nem adnak vissza.

Baja, 1884. február 9.

Aki az utóbbi évekre visszapillant, és városunk működését figyeli meg, bizonyára azt fogja találni, hogy a közönség és hatóság mintegy egymással vetélykedve történetek azon az úton előre, a melyet közönségesen „haladásnak” szoktunk nevezni.

Bármelyik irányt tekintünk, mindenfelé a változás kékét találjuk, mindenütt az előretörésvés és munkásság nyomai láthatók. Hát bizony, ideje is van ennek már. A télen, a semmittevés, sőt fájdalom a visszaesés jó ideig tartotta fenn uralmát, elvesztve, tönkretétve ez idő alatt városunk hűruvet, s majdnem magát a várost is.

Ideje, legfőbb ideje volt annak, hogy erélyes kezek, öntudatos, munkabíró és szeretők emberek vegyék kezükbe a kormány gyeplőit, s a tetszhalottba pezsgő életet, működő erőket öntsének, hogy az haladni kezdjen.

Igaz, évek mulasztásait — különösen korunkban, midőn minden gőzerővel halad előre — nem lehet egyhamar behozni; de akarat, erő és szilárd akarat sokat tehet. — Szellemi és anyagi tehetség, akarat, munkakedv, kitartás, oly tényezők, a melyekkel ma mindent ki lehet vinni.

Városi pénztárunk egy idő óta a legkedvezőbb állapotban van; szellemi tehetség és akarat pedig ép jellemzők hatóságunkat és különösen annak fejét. Legszébb kitalálásnak lehetnek tehát a jövőre. Mert legyen az közművelődési, tanügyi, emberbaráti, közgazdasági, szóval bármily kérdés, hatóságunk erős akaratú dolgozik annak megoldásán. Elismeréssel kell lennünk működésé iránt, és bizalommal várhatjuk annak még fényesebb eredményeit.

Bár gondoskodása minden irányba kiterjed, mégis van egy körülmény, a melyre figyelmét különösen felhívni szükségesnek találjuk.

Ugyan ma még nincs égető szükség rá, de alig tart két hónapba, és nélkülözni fogjuk az olyan helyet, a mely a város közönségének sétahelyül szolgál. Régi baj ez, a melyen segíteni kell.

Addig is, amíg a város azon helyzetbe jut, hogy e célra nagyobb telket (legyen az a ferencziek kertje vagy bármelyik hely) kisajátíthatna, gondoskodni kellene az ideiglenes helyekről. Így különösen a „Bodog-tér” és a Sugovicza-partról.

Előbbinek gondolása már nem kerül nagy összegbe, mert az szép bokrokkal és cserjékkel már be van ültetve, csak ápolásukra van szükség. De a Sugovicza-partra bizony visszariasztó már ma is, hát ha melegebb napok következnek be? — Itt a víz folyóvá tétele, a part jó karba helyezése és tisztán tartása elkerülhetetlen, ha azt akarjuk, hogy az séta helyül szolgáljon.

Erre hívjuk fel tehát hatóságunk figyelmét, és bizva tevékenységében, hiszünk, hogy ezen segíteni is fog.

Az eskü az életben.

(Vége.)

Ahol egyik ember a másikban nem bízhatik; ahol minden lépés-nyomon aggodniuk kell, vajjon nem csalnak-e meg, nem ártanak-e el; ott elvégre is kénytelen egyen a másiktól visszavonulni, bizalmatlanul elzárkózni; ott a társadalmi összeköttetés végkép megszűnik az emberek közt. Mi a bizalmat és hűséget előmozdítani képes, az mind kimondhatlan előny a társadalomra, a társadalmi erők üde és élénk működésére, általában a társadalmi életre. Az eskü pedig kiválóan alkalmas e célra, mert hiszen az a feladata, hogy a bizalmat és hűséget biztosítsa és ezáltal a társadalom életének gyorsabb, elevenebb lefutását adjon.

Azért merénylet követnének el a társadalom ellen, a vallásos eskü eltör-

lésének indítványozásával. A vallásos esküt eltörölni annyit tenni, mint nyíltan bevallani, hogy a társadalom többé nem hisz az Istenben. Tehát már az eskü eltörölésének gondolata is borzasztó! Borzasztó annyival is inkább, mert nincs rá példa az összes világtörténelemben. Az esküt még a pogányok is, kik hívének egy isteni fényben, kivétel nélkül, mind magán — mind nyilvános életében gyakorolták és közviszonyaik bármiféle változása mellett is fo yvást meghagyták.

És ha eltörölték, mi pótolná a modern államban esküt? Mert az világos, hogy az állami hatóság nem lehet el oly eszköz nélkül, mely által esetleg meggyőződést szerez magának a tett nyilatkozatok igaz volta felől. Igen, hogy mi legyen ez az eszköz, ha egyszer az eskü felettétetik. Eziránt valóban még maguk a vezérszereplésre hivatott egyének sincesen egészen tisztában. Valóban, e tárgyra vonatkozólag csak két kisegítő eszközről lehet szó — t. i. a nyilatkozatvevő becsületének latbetése, vagy a büntetéstől való félelem. Vagyis az államban vagy azt kellene követelnünk, hogy az, ki valamit állít, vagy ígér, becsületével álljon jót azért a mit mond, vagy hogy ígértét meg akarja tartani; vagy kiállításba helyezett büntetéssel kell őt az igazság korlátai közt tartani. Őde e két kisegítő eszköz bajosan fog e célra vezetni. Én legalább ezen meggyőződésben élek. Avagy hihető e, hogy vallásatlanok és atheisták, kik Istenre és az ő szent akaratára mit sem adnak, mégis oly becsületet vesznek, hogy inkább lemondanak azon előnyről, melyet nekik a hazudás biztosít, mintsem becsületüket kockáztassák meg? Én ezt nem hiszem, még pedig nem csupán az alsóbb néposztályokról nem hiszem, hanem nem hiszem különösen az ugynevezett műveltség osztlályokról. A tapasztalás eléggé igazolja, hogy a vallásatlanság kiöli az emberből a becsületérzést. Mint materi-

alista csak kézzelfogható, földi, érzéki javakat ismer. A becsület pedig eszményi jó. Ezen nem talál fogantat.

Ép oly kevéssé lehet az emberek büntetés fenyegetésé igazmondásra bírni. Azt nem is teszem ezuttal megbeszélés tárgyává, h g mennyire lealacsonyító az emberre nézve, midőn az állam azon föltevésből indul ki, hogy az erkölcsi eszköz: többé mit sem használnak, hanem csak az jésztésért. Annyi bizonyos, hogy az olyan ember, ki az államhatalom isteni jogosultságát el nem ismeri, büntetéssel való fenyegetéssel csak azon esetben lesz igazmondásra bírható, ha semmi kitalítás sincs arra, hogy ellenkező esetben is megszabadulhat a büntetéstől. Valamint általában csak annyiban engedelmessé ki az állami hatóságnak, amennyiben Kozarek a háta mögött áll; ugy csak azon esetben fog igazat mondani az állami hatóság előtt, ha meg van győződve, hogy a büntetés csak úgy kerülheti el, ha igazat mond. Alól hiányoznak az erkölcsi indokok (már pedig hiányoznak ott, hol az istenben való hit elveszett) ott e hiányt semmi sem pótolhatja, legkevésbé a büntetéstől való félelem. A büntetés oly eszköz, mely a társadalmi rendet a megtámadók ellen talán megvédeltheti, fontarthatja, de az erkölcsi erőket, erkölcsi tényezőket pótolni nem képes.

Az állam, főképen a vallástalan állam, melynek mint ilyenek tulajdonképen az esküthöz semmi joga, mivel sem tudja tehát pótolni az esküt. E pótlék nélkül pedig, hogy vajjon tudni fogja-e feladatát teljesíteni; az legalább is oly probléma, melyet még eddig senki sem oldott meg, minthogy vallásos eskü nélkül még semmiféle társadalom nem létezt. Jó lesz, ha kétszer is meggondolja az állam a dolgot, mielőtt e kérdéshez nyúlna. A parlamentek, melyek oly borzasztó termékenyek a törvényezékek gyártásában, hozhatnak kemény, drákok tör-

TÁROZA.

Farsangi párbeszédék.

— De édes mama . . .
— És el fogsz menni?
— Hisz már közel vagyok a 20-hoz.
— Nem látszol többnek 16-nál.
— Ruhám sincs . . .
— Ott a ruha-szekrény, huzd ki a fiókokat, ha egyikben nem találás, lesz a másikban. Eljégt vettem már tíz év alatt.
— És tánczosom sincs, tudom, hogy már az első négyest is ünöni kell.
— Majd fogunk valakit.
— De nem megy az oly könnyen. Hisz van sokkal fiatalabb leány nálamnál akár száz is.
— Neked is férjhez kell még menned.
— Hát akkor ne hozd legalább ilkát is. — Mellette épen öregek nézek ki.
— Na persze! — Hátha valaki belebolondul és megkérli.
— Kértek már engem is sokan, és . . .
— És mégis leány vagy. — Hát tehetek én róla?
— De miért is kér mind neki pénzt?!

— No még csak az kellene . . . ismét bába! . . .
— Ugyan édes öregeim — hisz ez csak a negyedik. És gondold csak meg: 18 éves leányod és 20 évre forintos vagyond van. Hát itthon maradhatnánk-e mi? Mit szólna hozzá a világ . . . ?

— Már én nekem semmi közöm a világhoz, — csak a zsebmembem! — Nem megyünk és . . . fáj a labám is . . .
— De hisz neked nem kell tánczolni.
— Igazán? — Milyen kedves vagy. — Elég az, ha a pénzemet kóstálja . . . nem megyünk, punktum.

— Sándor! — ne gyötörj; tudod milyen gyengék idegim. . . .

— Papuskám, a mamuska rosszul van, elájul . . .

— Jaj jaj vizet

— Mi az? elájult? — Megyünk édes

lelkem bába, megyünk csak el ne ajúlj.

— No Laci! jössz-e bába? . . .

— Mennék, de nincs pénzem.

— Gyerek vagy még, látszik. — Nekem sincs.

— Hát hogy fogsz akkor mulatni?

— Teremték magamnak.

— Nekem nincs már kitől. Minden forrást kiknáztam.

— Nekem se ad szóra már senki. Becsapom a salomon ruhámát a zálogházba.

— És akkor?

— Lesz pénzem, ruhát pedig veszek újat.

— Hogy hogy?

— Hítelbe

— Példádat követem én is.

— De, bocssáson meg, nem adhatok

önnek többet. Számálája már felül van 200 forintot

— Bagatell! igazán Most

emelték fel fizetésem 500 frtra.

— Az még mind Kovás önék is.

— Csak még ezt az öltözetet

— Mennyit ir alá?

— Ötven perzentet.

— Itt a váltó.

— Mennyit kíván nagysád.

— Harminez forintot.

— Ah! — e függök nem érnek 50 forintot sem.

— De annyira volna szükségem.

— Sajnálom, de a hipotéka annyira

kevés.

— Ugy mindjárt el fogom küldeni a

leányom tavali bárlruháját.

— Nem lesz az is kevés?

— Hozzan? — hisz a mult bálkor

30 frtot adott rá!

— Csak tessék elküldeni.

— No, tudja édes asszonyság, még az

idém megpróbálom a szerencsémot.

— Menjen csak! — Kinek kellene az

ilyen agglégny.

— No . . . no . . . no

— Épen ma harmincz éve, hogy először

voitam bában.

— Nevezetes nap.

— Igen, ez óta vagyok „nagy leány.”

Adódr

Köves Pista ur boszuja.

Irta: DREISZIGER FERENCZ.

— Alig merem elmondani, hogy mit láttam. Már nyolcz éve, hogy tekintetes ur hú családja vagyok, már nyolcz éve, hogy távollételemba háza körül örökdom; s ha volt is néha olyan kis eset, mi tekintetes uram távolléte alatt granut keltett volna becsületi lelkembem: de ilyen, ily kézzel fogható bizonyítékot az asszonyi hűségnek, csal faszagnak meg nem tapasztaltam, mint ma! Ijja! — az asszonyok mind ilyenek! — mondá Janos. Köves ur családja hatalmas gesztus kísérte.

— Mi az Janos? — kérde iz ottlan

Köves Pista — Mag sem hunom, hogy —

— Tessék megnezni uram! Meg most

is ott van, — mondá erős hangnyomattal a

hú család.

— Óh! az lehetett! . . .

— Igen is! — vágott szavába az

előbbi — még most is ott van s tán egyhamar

nam is meg el, mert tekintetes urat

távol hiszik innen.

— De hiszen én megmondtam . . .

— Na jó! — folytató Janos, gazdájára

nam is ügyelve — hát majd megálljuk,

hogy tetszik, ha maga is hallani fogja, hogy

„édes”, „kedves” címekkel egymást! Igen!

— Janos! — Tan családol! — mondá, de

hangja az alienkezett fejezte ki.

— Sicsintuk tekintetes uram s meggyőződhetünk saját szemünkkel! — erősíté

Janos szemtelen büszkeséggel.

— Majd csak magam! — nyögte a

tekinetes ur és kezével távoztást intett

Janosnak.

Köves Pista pedig roham, mint akit

rossz szellem ily, pedig jó formán kifárad-

hatott, miután a közeli Cs — faluig is alig

volt képes elgyalogni és innen az ország-

útról, hóvanya eléje ment, még jó at

volt hátra. — De ő ment; a feltéknység

elteleltété fáradságát, erőt kölcsönzött neki.

— És háza elé ért.

Nem ment azonban be, hanem előbb

künn, az ablak alatt hallgatózott. Szerenc-

vényeket azok ellen, kik az állami hatóság felhívása folytán igazat nem mondanak; de ez vajmi keveset fog használni. Mert miként fentebb említett, az erkölcsi hatalmakat törvényekkélyek ki nem pótolhatják. Ha egyszer a társadalom erkölcsi jellegét a vallásosság által elveszti, nem mentheti meg azt a pusztulástól semmiféle büntető c.o.d.x. Az atheismus mindentől csak rantani tud, ugy a magán — mint a közéletben és a történelemben mindenütt a népek hanyatlásának és szétzülledésének korszakát jelzi.

Az ember bölcsesége az Isténével szemben mindig kudarcot vall. Ez miként minden alkalommal, ugy jelen esetben is észlelhető. — Az eskü oly eszköz, melyet ész és kinyilatkoztatás jelölnek ki, oly czélból, hogy a bizalmat és írséget biztosítsa, a társadalom jólétét előmozdítsa. Az istentől elfordult ember pedig a t. hiszi, hogy ezen eszközök nélkülözhetetlen, félrelöbhatja azt, s majd talál ki a módjávalani más hatalmas eszközöt. Pódog hat nem talált. Minduntalan büntetéssel fenyegetődnék még nem elég. Csak arra való, hogy az illetők furfangosabbak és ravaszabbak legyenek, mikor majd arról lesz szó, hogy hazudjanak, vagy hogy igéretüket be ne váltásák.

Ijesz még idő és uncsórára, mikor örülni fog a világ, hogy legalább az egyház megtartotta a vallásos eshít, melyet majd átszajtatandó ismét tőle, ha jóllakik az eskü törlesnek keserű gyümölcseivel.

Si(m)onffy István.

Az érdem jutalma.

„A mi Szabadka város főispánját illeti, érdeménem szolgál kifejezéselt, hogy írta eddigi összes működése iránt feltétlen bizalommal viselkedem.”

Ezen szavakat mondta kormányunk elnöke a szabadkai küldöttség előtt, midőn a múlt héten specialis szabadkai ügyekben petíciókat.

Nem lehet czélunk a szabadkai viszonyokhoz szólni, nincs is módunkban közvetlen közérőlt azokat ismerhetni, nekünk azonban a fentebbi beünyimiszteri nyilatkozat mutatja, mutatja másoknak is minden kétféle kizárólag, hogy főispánunk eddigi összes működése a legfelsőbb forum előtt teljes elismerésben részesül.

Mi bajaink ismerjük a főispáni működés minden mozzanatát, s még a politikai ellenzék férfiai is a legnagyobb elismeréssel adóznak azon fáradszhatlan munkásságért, mely egyúttal tette lehetővé kuszált adminisztrációk rendezését.

Peldának elég, ha rámutatunk árvalyúnyk rendezésére, mely kizárólag az ő szakértés-

lemmel párosult fáradszhatlan munkásságának eredménye.

Miért van mégis, hogy annyi insulstusnak van kitéve azon férfira, ki kötelességet oly példánussal teljesíti?

Hisz oly egyenkéntől származik legtöbbnyire a kíméletlen személyi támadás, kik a főispánnal szemben hivatalos, nem magán érintkezésben soha sem állottak.

Honnan van az, hogy a közélet egyik legmagasabb polezán álló egyén, mint hivatalnok elleni támadásokban soha egy hivatalra vonatkozó okot nem találunk, hanem csupán minden szótárból előszórdott, a hirlapirólani soha, de még a közéletben is ritkán használt gyafázó kifejezéseket olvasunk utalva?

Ott van a felelet ő Nagyméltóság, a miniszterelnök urnak fenti nyilatkozatában.

A törvény főispáni állást, mely egyúttal méltóság is, elismer, egy törvényes intézmény iránt oly kíméletlen támadásokkal élti soha sem volna szabad, nem, mert megintatják a törvény iránti kötelez tisztelet, megméltelyezik a közép kedélyét, azt mintegy belevetetik azon isko'ába, hol a szabadságot csupán annak fogja felismerni, hogy a szabad kritika helyett, durva támadásokat hangoztat.

Emberék vagyunk, kedélyünk van, sehetetlen, hogy a cizfárbánál-cizfárb, ser-tőbbnél-sertőbb kifejezések reánk ne hassanak, lehetetlen, hogy a közélet munkása ne kívánja a hajsz megszüntetés, s ne fájlalja a támadásokat.

Ma már emberfeletti erő szükséges arra, hogy valaki köztisztviselő legyen, le kell mondania minden nyugodt pillanatról, mert azon áramlat námla alatt élünk, hogy a köztisztviselő szabadon piszkolható.

Ritkán nyílik alkalom arra, hogy egy főtisztviselő, egy mondhatni bizalmas állást betöltő egyén működése oly nyílt elismerésben részesüljön, mint főispánunké, s ezen ritka, ezen fényes elismerés adjon erőt ő méltóságának további működéséhez, melyhez mi azon őszinte óhajunkat csatoljuk, hogy városunk javára még sokáig éljen.

Történelmi apróságok.

II. Henrik (szent) valahányszor könyvezetlen fényűzők lódtak, mindig így szólta meg: „Tegéd férgek, ruhádat pedig melyek emésztik fel.”

Egy herceghez pedig, ki legnagyobb ellenél, a lenyelt királyt fogva élje hozni ajándékozta, így szólt: „A németek nem szoktak ellenségekkel hízelgésel éleveszni.”

Végül is nyugalmra vágyott a viláig örökös enyélből, többébb kopogtatott a zardák ajtaján, azon aldatos kérdésel, hogy vennek fel őt is a szerzetesek kőbe, de sahol sem találhatták kérelmét. Sőt a verduoni apát azt mondá neki: „Szeretes kiévd, lenni? Jól! A szerzetes az apdtnak engedelmessékné tartó-

a bucsúsókot! — mondá enyelegve Pista ur neje.

S a csók elcsattant. De a csattanás ketté szakítá Köves utolsó túrelmet és örültként rohant a szobába.

Nejs a az idvegen flugoroktat helyeikről, a férj pedig mint egy felbőszült vad, felemelte botját, hogy mindakettőt halálának adja.

— Kedves Pistikám! itt van . . . — Hallgass álók! Még neked van szavad — mosolyod? Hallgass te is, te gaz; boldogságom megölje, te csábító! Aki csak egy szót szalaszt ki ajkán, azonnal halálra! — ordítá a dültől egészen megkékült a férj.

A nő és férfi kövé merveült álltak egymás mellett. — Igen! — mond a férj félig neje s a férfin k, félig pedig saját gondolatát követve, magában — előbb téged, azután a gaz csábító lövöm anyon! Még kell halnotni!

Azután nejet egyik, a ferit pedig a másik sarokba álltta, hogy rajtok zándékat teljesítse. Ezt megteven, megült s hol egykőre, hol másikára vette gyilkos tekintetét. Végre megfordult, hogy a másik szobából fegyverét előhozza.

A két szerencsétlen pedig szék nélkül bántult egymásra.

Hol a fegyverem? Alválok! Azt is eltették az urból? János, hol a fegyverem? kiáltá dühvel, a mint a szobába visszarohant.

— Tekintes uram, hiszen reggel küldte el javítás végett s már elfeledte? — szólt ijedten s zánakozó pillantást vetett asszonyára.

János eme szavaira oly comikus mozdulatot tett a férj dühében, hogy neje s az idegen férfi e-nevettek magukat, habár e nevetés nem ópen kellemesen esett nekik.

— Huh! Te álók nő! még kikaszag? — S még te is te eselő? Te! — Ezze neki rohant, mellen ragadta a ferit, jeszakíta ka-

zik. *Én hát azt parancsolom, hogy cedszár maradjon.”*

Külömfélék.

§ Tóth Kálmán streméke — mint a „Fővárosi Lapok” írja — már munkában van. A tervet Kálmán József ismert műépítész készíté igen szép ízesben, kik mintát is öntette róla. Magas, gúlaszerű emlek lesz, ekkire a költő arcképével, melyet Huszár Adolf a költő iránti kegyelethöz fog miniatúra, s a Schlick féle műintézetben önteti ezbe.

§ Jankovich Aurel főispán ur ellen intézett rágalmak megtörésére a „Szabadság” című szabadkai lap ellen a fegyverség hivatalból sajtopert indított.

§ Dr. Ivánovits Pál ur, mint örömlen értesülünk, súlyos betegségből annyira felépült, hogy barátait pár pillanatra elfogadhatja.

§ Eljegyzés. Schönthal Antal urnak művel szep leányát Lujza kisasszonyt, a múlt szombatn jegyezte el Darvas Izidor, kir. főpostai tiszt Budapestről. — Boldogság kísérje frigyüket.

§ A tüzoltók báija mult szombatn folyt le a „Barány” diszteremben. A bálánya szerep-t P o l l e r m a n Bertalan urnó teljesíté sok kedvességgel, miáltal némileg elensúlyozta volt a yer látogatottság okozta kedvetlenség. A jöteknye czíra azonban a rendezett sorsjáték mégis szép összeget eredményezett.

§ Eskülv. Stájer Kálmán erdőbőrű e hó 18-án vezeti oltárhoz P a r e s e t i c h Irma kisasszonyt. — Szerencsét kívánunk.

— Az Izz. nő-egylet táncszórója 172 frtot eredményezett tisztán.

§ Nyilatkozat. — A „hajai nemzeti casino” kijelenté, mikép a f. évi január hó 10-én a Budapest tartott Olay-Kiger-féle esküszéki tárgyalások magánadó által tett azon kinyilvánítás, — mintha fennemlített casino Olay Lajos iránti előzetesből alakult volna, s az ma is „Olay” casino néven ismeretnek, — a valónak meg nem felel; említett casinonak politikai czélja sem az alakulások nem volt, sem jelenleg nincs, ez pusztán a állit társadalmi viszonyok egyensúlyja hozza végett alytatott. — A „nemzeti casino” választmányának 1881. február hó 1-én tartott határozatából. — Az előzőek.

§ Póstarabális kísérlet híre szárnyal, hogy hó 29. évi január 30-án a bajor határban a cariol postát ismét megtámadták volna. Ma még határozott értesítést nem nyerhetünk, de annyit sikerült megtudni, hogy fényleg, támadás nem történt, csupán feltételezik, hogy az akart megkísérteni.

— Az Áldor Imre szerkesztése mellett Budapest-n megjelent „Talpra magyar” című képer-lap legújabb számában a vasutak kapcsolódásról hoz érdekes közleményt. A tervvezet vasutaknál megemlíkezik a mi szármáyonalunkról is, s azt mondja, hogy építése fényleg a duna-drávi vasut élethezessé jetele szempontjából szükséges.

§ Kihuzott sorsjegyszámok a tüzoltó egylet által rendezett sorsjátékon. 4, 6, 20, 50, 116, 193, 205, 215, 232, 252, 308, 373, 411, 478, 452, 530, 537, 559, 565, 577, 581, 591, 596, 637, 672, 694, 695, 704, 728, 766, 788, 990, 986, 1057, 1131, 1139, 1170, 1275, 1284, 1279, 1291, 1368, 1369, 1414, 1420, 1435, 1476, 1459, 1518, 1541, 1564, 1569, 1615, 1621, 1622, 1714, 1808, 1859, 1872, 1897, 1924, 1958, 1996, 2058.

bátja elejét, melyből több iromány esett ki, miket Köves ösztönserőleg szedett fel.

— Ah! diplomám! mondá az ifju ijedten. — Ha szét találja tépni.

— Ne félj! — Legálább megtudom, ki vagy!

— Azután olvasta az okmányt.

— Alig olvashatt két sort, midőn az ifjura nézett. Azután ismét a papírra s ismét az ifjura.

— Hol lóptad ez okmányt? — kérde Köves.

— Az ifju hallgatott.

— Hol lóptad? Nem felelsz?

— Nem lóptam! — mondá lúszkén az ifju.

— Akié ez okmány, azt rég, pár éve nem láttam s így könnyű rá fognod, hogy tied, mert azt nem ismerem. — S különben, az e hó 20-ára jérkezett haza.

— Nos? — meré a szót felvenni Lina

— bányadik van ma?

— A férj elővette zsebnaptárát s bosznan mondá: 20-ik.

— Hát Lajos ekkorára megjött! — szól a nő.

— A férj tekintete lágyabb lett.

— Miért nem szóltál, te balga, hogy Lina öcsese, Lajos vagy? mi?!

— Hisz akkor halál ha lettem volna! monáké egyzserre nyugosan az ifju s a nő.

— Nem ismerzs Lina? Tennék én ilyent?

— Igen ám, de a féltékeny az öröggel fog kezget.

— Ne többet erről! — mondá kellemetlenül a ferj s aztán megölelte, megcsókálta Lajost és bevezette a mellékszobába névelve együtt.

János jutalmat kapott gazdájától, de ezentúl mindig vele egynt ment.

A ház előtt levő fát még másnap reggel kivágatá.

Ezen törté Köves Pista ur boszuját.

§ „Hazánk” czimvel indult meg az év elején Abafi Lajos és Szokoly Viktor szerkesztése mellett egy történelmi közlöny, melynek második füzeté is megjelent már. A közlöny, mely feltehetőleg Kázinézy Gábor arczképét hozza, diszes kiállítás 5 lvre terjedő füzet, gazdag tartalommal, érdekes közleményekkel s iradalommal terev előnyösen ismert nevekkel. Arra: egész évre 6 frt, félére 3 frt. Előfizetheti Aigner Lajos könyvkereskedésben Budapestben. Ajánljuk hazafias közönségünk figyelmébe.

§ Fontos irodalmi hír. Már husz éve annak, hogy V o r o s m í r t y összes művei megjelentek. Miután 1881-ben Rath Móricz, a művek akkori kiadóinak kiadási joga megszunt, a példányok pedig elfogytak és már évek óta a könyvtáron nem kaplatók: nagyon örvendős azonban hir, hogy M é t h e r V i l m o s, jó hírnévé budapesti kiadószála a kiadási jogot Vörösmarty örökösétől megszerezte és egy új legújabb kiadásra ad ki legközelebb. Az új kiadás Gyulai Pál felügyelete alatt került sájtó alá s magába foglalja Vörösmarty több oly nagybecsű művét is, melyek az eddigi kiadásokban nem jelentek meg. Ez igen diszes kiállítás, irodalmi kincsét képező, teljes a új kiadásra mi is felvessük a figyelmet, mint azt a fővárosi sajtó joggal tette.

§ Megyei hírek. A z o m b o r i kaszinó egy-leti dalára szokásos hushagyó-keddi dal és táncestélyét az idén megtartja. A műsor legérdekesebb száma lesz „A varjogi nagy dalnokverseny” című nagy farsangi bohózat, melyet jelmezekben adnak elő. — Zomborban a magyar nő-egylet által rendezett bál látogatottság és kedveltség dolgában, nem versenyezhetett az előbbi évben rendezettekkel, minék ok az, hogy az új színház táncmulatások rendezésére nem alkalmas. — Ugyanott folyó hó 21-én csatornokor megyei közgyűlés fog tartatni.

— A z o m b o r i tüzoltó-egylet f. hó 2-án tartotta rendezévi közgyűlést 72 má-60 tag jelenlétében. — S z a b a d k a M a u r e r Mihály postaiatit elhunyt. — Szabadkáról mult hó 29-én egy 86 tagból álló küldöttség tisztelet Budapestben Jankovich Aurel főispán ur 6 méltóságánál, s onnan a miniszterelnökhöz ment. Tiszteletkérő főlép ur díszsorsórat adott ugyanazon nap. — V i d e k é k h o 29-ig pályázót keres, aki saját költségén hajlandó oleo feltételek mellett vízvezeték és légszivattyú-giást berendezni. — Ujvidéken Rajkovich György „Igazságsvava” czimen, templomi szökület, elétraj és régiség számára, a hó 15-ik és 30-ik napján megjelölő lapot indított. — Ugyanott Dimitrievs Miklos nyomdajában valamint az általa szerkesztett „Szerboko Kolo” szerkesztésében hámozást tartott a readrésre. Állítólag Szerbiából megrendelt és Milán királyhoz címzett káltványokat keresek, de hiába. — Z e n t a n j a n. hó 30-án Gombos Gábor visszalépet, Szabó László megválasztott képviselőnek jelölteték ki. — Ugyanott f. hó 1-én Örvény János tanr felolvasást tartott a drágakövekről. — O-H e c s e n egy idősebb hajadon megmérgezte magát — Ugyanott mult hó 26-án retjéle módon gyilkollott meg egy jómódú gazdaember.

— A p a t i a b a n a kaszinó tisztújító gyűlése m hó 26-án tartott meg, melyben előnévké yböl Schmausz Endre alispán választott meg. Utána 80 teriékú bántest tartottat, mely után a dalára kedves dalokat énekeltek. — O-k-é közege a kincstártól ezen közszeg regale jogok örök aran 25 ezer forintot megvette. — A bódásági kaszinó-egylet február hó 13-án saját helyiségében könyvtára javára zárkört táncszórót rendez. — P a c e f e r i Szuics Lajos farsangon levő összes ingatlanait, melyeknek becserélete 31,880 frtban van felvéve, vegrendelietleg a magyar tudományos akadémiának hagyta, egy azonban, hogy a bírtok haszonélvezete halálaig özvegyét illet.

— Mattoni Gieszhüblil savanyúvíze, mely a gege, gyomor, ugyszintén, a hóiyag bajjánál kitünő gyógyhatásnak bizonyult, egyuttal mint asztali itél is legalkalmasabb folytonos használatra. A Gieszhüblil mindenmenny szervi anyagoktól menten szolgáltatja a testnek a legkellemesebb és legalkalmasabb módon a legtisztább szénasavat, és meg akkor sem bir azon kellemetlen mellékizzel, mely általjaiban a földes és vastartalmú savanyúvízekben észlelhető, midőn hosszabb időn keresztül áll nyitott palackokban.

Vegyesek.

Az új évtizedeket február 15-én becsújtják ki, leírását a következőkben közöljük: a pénz közepén van a cimzer; a cimzer mert nagy gyermekkalap ízeit körül; allegorizava a kereskedelmek, ipart, földművelést és bányszatot. A közpelt jobbra és balra áll aráb számokkal az 50. A papírpénz egyik oldala magyar, a másik német.

A ház utazás sok új házának okozott nagy kellemetlenséget; van-e unalmasabb dolog farszót utazást tenni olyankor, midőn egy kis csónad fészeken sokkal boldogabb lehetne magát az ember? Ily gondolatokkal telepődött H. G. ur, a ki nemrég vette magára Hymen rózsaszálját, s borzadvá gondolt arra, hogy neki a divatnak hódolva utaznia kell messze földre idegenbe. A fiatal pár ki is hajtatott a pályaházba, ott az ismerősök üdvözléte közt föl is szálltak a kupéba, de csak azért, hogy a szálkán kiszökjenek. Egyszeren egy fogadóba hajattak, ott töltötték a mézes heteket s nevettek, midőn rokonokat, kik távol hittek őket, az ablakból sétálni látták.

Az étlap jubileuma. A hécsi vendéglősök az idén századik évfordulójuk megünneplésére az első étlap századik évfordulóját ünnepelték. Ez utóbbi érdeme Merius József nevű becsi vendéglőstől illeti, aki 1784-ben először használta a „vörös almához” címűt, vendéglőjében egy „konyhadzsidót”, melyre a kaputól délel fel voltak jövevények. Addig a napig csak szóval mondták meg a vendégeknek, hogy mit ebből lehet és az eddig szokásban volt „tarifák” csak azt mutatták, hogy mily árán lehet ebből lenni. Így az emlektől „vörös almánál” 7 fél ételt 24, 6 fél ételt 17 és 5 fél ételt 12 kr-ért lehetett kapni. Holott idők!

Bakkancsok vagy csizma! Ezen látnakoztak a generalis urak Bécsben és abban állapotok meg, hogy egyik sem alkalmas a cs. kir. szolgálatra. A bakkancsokban fázik a baka lábára, a zsinóroszással is sok idő vesz kárba, míg ha csizmával ruházák fel az egész hadsereget, az rengeteg sok pénzbe kerül az államkincstárnak. Azért úgy határozták el, hogy a bár kimélve végt a csizmaszárakat megkurtítják és ilyen kurtasáru csizma lesz ezután a „vorschrift-mässig”, a mit a magyar ember most már teljes joggal evezethet: „Caligulanak, vagyis kolyók csizmának”.

A közönség köréből.*
Nyilvános köszönet.

Múlt héten február 1-én a helybeli ferenczek temploma oly magasas, mint megható jelenetek volt színhelye. Ugyanis, néhány előirányozott családunk buzgó hajajalaj szövetkezés, hogy a fentemlített egyházban a bold. Szűz oltárt felelték. E nemcsak lelkis és erényes úri hajadonok, kik ragyogó fényt derítettek épen úgy jó zöltek valóságosra, valamint önmaguk éretnységéről, szeretetén névszerint megemlíteni, hogy ezzel példát szolgáltatnak minden szülőnek és gyermeknek, miként kell lenni. Isten dicsőítésében találni gyönyört és vizsgálatot akkor, midőn mások üdvözítette a sors vizsgálatosságát a kétségbeesés által karjai között keresnek menedéket, de nem akarok gyengéd szerénységűkért, megfélemlítő győzde, miszerint becses nevek már is a nép ajkán magga tartanak.

Oh mi fenséges, mi tündéri látvány nyújtott az, midőn az illetők a szűz ártatlanság tisztaságával párosult vallásos buzgalomtól áthatva dicsőítéssel sajátkezelést készített virágokkal és szalagokkal a szűz királynéját, bizonyítja azon körülmény, hogy többeknek, de különösen egy életes agyagjának, aki a karzórt szemléltet e jelenetet, örömkönyűket csalt szemére.

Vajha ily példás tettekre ösztönözend minden szülő ártatlan gyermekét, hogy ez által őt családunk közepette az Isten dicsőítésében lehetne örömeit és élvezetét, akkor bizonyára menti lenne oly szomorú eseménytől, minők csak is a hitetlenség szokott lenni szülőinél!

Alulról ury köszönettel szavazok azon nemesebbül szülőnek, kik gyermekeiket ily vallásos tettekre ösztönözték, köszönetet amaz úri hajadonoknak, kik istenes érzelmeiknek oly lelkes kifejezőit adtak. De érdekes bizony, miszerint az én k. szócimtel határozott és áldásoslag leend a bold. Szűznek imája és Isten előtti szolgálat, kinek tiszteletét áhítatos cselekedeteikkel czerk kebelében felebriztetették!

Ez alkalommal egyszerre mind közönségem nyilvánított t. Drescher Gyula fúszkereskedő urnak, ki szives volt szentegebnyük minden előzetes talapoztat igen diszces hajaj költségen befizetni. Áldja meg őt az Isten menyey áldásával ezen jótéteményért.

Kelt Baján, 1884. február 2-án.
Lipovecits Laurus,
ferenczrendi házfőnök.

*) E rovart alatt a közérdekkel összefüggő közlemények díjtalanul, a bekezdő teltségessé mellett közöltenek. Szerk.

Csarnok.
Mythological közlemények.

Petiscus után közi: 21.
(Folyt. és vége.)

A közönséges monák szerint Italia és Szeicilia közti szirtes szigeteken laktak és az arravitorlázókat büvös órákukkal magukhoz csalogatták, és ha azok engedve a csalogatásnak, hozzájuk jöttek a sziget szirtes partjaira, őket ott elvezették. Lakások körül egész harmok voltak emberi csontokból. Meg volt engedve a szirteseknek, hogy a hájosokra néve ezen annyira veszedelmes hatalmat addig gyakorolhatták, míg csak nem akadnak olyan hájosok, kiket csabító daluk értenleten.

Ez legelőször az Argonautakkal (azon görög hősök, kik Jason vezérlettel alatt Kolchisbe mentek, hogy az arany gyapjút onnan elhozzák) történt meg, kik csakis a felülmulhatlan Orpheusra haligatva, csendesen tovább vitorláztak. Másod ízben pedig Herkulussal, ki elővigyázatból saját és társai fölött bedugatta, hogy a szirtének el ne csábitassák. Minthogy így hatalmak megtört, kétségbeesésükben a tenger hullámai közé vetették magukat, s nem lévén mint a többi istenek balhatalanok, ott el is veszték.

IV. Gráciának.
Gráciának vagy Charitúnak a kegy, a szépség, a kellem istennői valának; ugyazsint a vigjátékok istennőinek is tiszteltettek a legrégibb idők óta. Bootiában, Spartában, Athénben, Kréta szigetén, hol tiszteltükre már a regebeli Minos király ünnepélyeket rendeztet, Orchomenusban (öt város Bootiában) volt a legrégibb szentélyök Kepek

benne nyers köből valának, melyekről azt hitték, hogy az egekől hullottak alá.

A gráciák szűz, fiatal, szemérmes lányokként ábrázoltattak, kiknek egész lönyü csupa kellem és csimból állott, mind tüncczoltak, daloltak, ugráltak, a forrásokban fürödtek, tavaszi virágokkal koszorúzták magukat, különösen rózsákkal, melyek neucsak Venusnak, de nekük is valának szentelve. Venus társaságában éltek, kinek több szolgálatot tettek; a műzák mellett laktak az Olympus közelében. Az Olympusba sokszor mentek Venus kíséretében, és tanzolva jelentek meg a többi istenek előtt. Pindar azt jegyzi meg rólok, hogy nekülök meg az istenek sem volnának kepekseks zanzancák és lakomákát létkozni.

Eredetük különfelekép mesélték, majd Jupiter és Euryome leányai; majd meg Bacchus és Venusé Számuk és neveik is különbözők Orchomenusban három volt: Aglaja, Euphroszina és Thalia. Spartában kettő: Kleta és Phaenna. Athénben is csak kettő: Auxo és Hegemone. Homer Iliászában a gráciák egész nemzetsége van megemlítve, örögbelek és ifjabbak, kik közül Pazitha csodaszépségű volt, Aglaja pedig, Hephatos neje a legübbek.

A költészet legszebb díszét a gráciáknak köszönhetik. t. i. a szépségessé és kellemesség; Minervának is segítségére vannak a komoly tanulmányokban, mert ezen tanulmányok kellemesség nélkül semmit sem érdene a görögök lite szkrit. Merkurnak szolgáltak a szónoklatokban, mert ezekben is megküvántatik a csin.

Euryome, a gráciák anyja az uróbbi időkben ezekben visszavonult.
A gráciák tiszteletére Görögországban több templom épült szép oszlopokkal. Ezek részben egyedül az ő tiszteletükre emeltek, részben pedig társaságban más istenekkel, így pl. Venussal, Apollóval, műzákkkal. Ezenkint versenyjátékok rendeztetek tiszteletükre. Lakomáikban az első pohár bör nekük volt szentelve.

Ezen szó alatt charis (gratia) a görögök mind azt értették, a mi a hálaéhoz, jövéséhez, tetszéshez, művészethez és csinhez tartozott. Ime még nálunk is divik ezen prázis: sok gráciával szónokolt.

A régibb időkben ruhákban ábrázoltattak, vagy ruha nélkül egyenást átkaröltak. Körültevelnek rózsákkal, myrthus koszorúkkal, közzakkal (a vigjáték jelvénye); vagy almákat, kalaszokat, illatszerez üvegekkel, mákfjeit, hangszereket, nevezetesen: lantot, fuvoltát tartanak kezökben.

Heti naptár.

1884. Február (29 nap.)

11 Hétfő	Denzér, Frozina	A nap e héten
12 Kedd	Eufalia sz. vt.	21 perczel
13 Szerda	Riesi Katalin	nó.
14 Csütörtök	Báldi áld. vért.	Holdteltés:
15 Péntek	Fauszlin és Jovita	Holdtelt.
16 Szombat	Juliana sz. vt.	11-ikén 6 óra
17 Vasárnap	Julian és Don. vt.	4 pöröggegel.

Közgazdaság.

Budapesti értéktözsde. (Koritz Antal és társa, bank- és váltó-ház jelentése) Budapest, febr. 1.

A kedvező tözsdérányzat fenntartotta magát a lefolyt héten is, sőt még tetemes mérvben erősödött. A speculatio talán nem is közel fogható okok mérlegeléséből kiindulva, hanem inkább ösztönserőleg nagyobb vásárlási kedvet tanúsított minden téren de kiváléképen az álampapiroknál és e jelenség az egész értékpiazzra kedvező benyomást gyakorolt. A járadékpapírok áremelkedése, közelebb juttatja a konverzio folytatásának lehetőségét és csakugyan a rentekonverzió, melyről egy idejig már elhallgattak volt, e héten ismét szerepet játszott.

A buda-pécsi vasut elsőbbségi kötvényeinek aláírására közzétett hirdetémy kedvező fogadtatásra talált és nem szenved kétséget, hogy az aláírások sikere lesz, már csak arra való tekintetből is, hogy az europai pénzpiacon kiváló hatalmi állást elfoglalo pénzcsoportból indul ki. Aztán pedig maga a vállalat is igen szolid és már eddig biztos kamatozást nyújtott a befektetett tőke után. A politikai láthatáron nem merültek fel aggasztó jelenségek. A külpolitikában szélesedn uralkodik. Ausztriában jelentőségű vita folyt le a képviselőházban. Ez, valamint a kivételes rendszabályok alkalmazása Bécs városára közbiztonsági tekintetek miatt, kissé nyomasztólag hatottak, de hatásuk elmosódott az említett kedvező pénzpiaci viszonyok és tényezők befolyása mellett.

A helyi piacon is élénken folyt az fizlet s csaknem valamennyi kategóriája ezen értékeknek magasabban zárul. A forgalom is meglehetősen terjedelmes öltött. A zárlat jóval magasabb árfolya-

mokon történik, mint nyolcz nappal ez előtt.

A mult heti és mai árfolyamok közti különbségeket kitünteteti az alantí táblázat:

magy. hitelrészvény.	305	307,70
ost.	285,10	308,50
4 ¹ / ₂ % magy. aranyár.	89,40	89,80
6 ¹ / ₂ % magy. aranyár	121,50	121,75
6 ¹ / ₂ % osz. papírjár	87,40	87,65
ost. magy. állam vasut	319	320
magy. leszám. bank	87,75	89,25
díjorszegy	114	116,25
tízsz. sorajegy	111,75	112
osz. kr. arany	5,69	5,69
Napoleon'dor	9,59	9,59
váltó Londonra	121,15	121,25
" Párisra	48,10	48,15
" Berlinre	59,35	59,35

További eredmények.

Napról napra szaporodnak a tanúsítványok azon nevezetes eredményekéről, melyek a dr. Leibaut-féle regeneratio gyógymod áll (mely dr. Liebut korházi orvos 40 évi gazdag tapasztalatain alapszik) észkoztölték így folyamodott többek közt magam 7-én a c. Schwieger F. ur, karlsruhei tőkepenzes (Kaiserstr. 162.) a regeneratioról irt könyvecské olvasása után, annak kiadóhoz, tanacsért, az ő súlyos bajában:

„Az én előhaladt 70 éves koromban, daczára meg mindig elége erő tesztalkotomnak, évről évre mindig n-hézbekben találom az engem gyakran zaklato aranyeres s rheumatikus bántalmainkank rhabarora s más egyéb palliativ szerkekkel való leküzdesét stb. stb.”

Julius 2-ikán, miután dr. Leibaut tanácsát követte volt, mar ezt írja Schwieger F. ur:

„Van szerencsem arról tudósítani, hogy a kúrát a mai napon, a telti utasítás szerinti, már befejeztem. Orvodom, hogy háts elismerésem adhatom a legkedvezőbb hatásról, melyet az réam is gyakorolt. A gyógyhatást közelebbiekben jelezhetem: a legelső határos bántalma megszűnt; izmam m-görösötek s reumatikusfájdalmam, melyek minden testmozgáskor, járás, lenés, vagy letek ves közben háborgattak, eltűntek. Mintegy 14 nap mulva, az azelőtt ált felőrt séttaimat mind több időre terjertzhetem ki, s most oly ruganyos vagyok, mintha legalább is 10 évvel megifjaltam volna s úgy érzem magam, mint hajdan legégszességűb, munkabiro napjaimban.”

Nem bínt több se elfuladás, se semmifele nyomás, a fejem se szédül több.

A chirurgia is, melyről előbb irtam volt, ugy látszik, egészen elhagyott stb.

Fogadja forró köszönetemet az ajnlott gondosom meg is tartott gyógymod ily kitűnő sikeréről, azon szives kijelentésem mellett, hogy bárkinek szivesen szolgálók részletes értesítéssel.”

NB. Dr. Liebut, „Regeneratio gyógymod” c. könyvecskéje kapható (Budapesten Lempelje könyvkereskedésben váczli-utca 12. sz. a. 30 kr-ért.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.
Mattoni Henrik, Karisbad és Budapest.

Üzleti tudósítás.

Hatán, 1884 február 6-án.

Zab	9
Arpa	6,25
Rozs	6,75
	7,20

Kukorica	5,90
Kéles	6,20
Bab	8,25
Az árak 100 kilogr. után.	

Felelős szerkesztő:
CSEBBA FERENC.

Bérbeadás.

A csávoiyi uton fekvő, azelőtt Tománovics-féle, most tulajdonomat képező

In s t z
körülbelül 3 holdnyi kerttel együtt f. évi ápríl hó 1-ső napjától 1 évre bérbeadó.

Bővebb értesítés nálam nyerhető.
Horák István.

MEGHÍVÁS

a bajai takarékpénztár részéről vasárnap, folyó évi február hó 17-én délelőtti 9 órakor a takarékpénztári épület csaioi helyiségében tartandó

rendes közgyűlésre.

Tárgyal:

1. Az igazgatóság jelentése a mult évi üzletről.
2. Az 1883-ik évi zárszámadások és mérleg beterjesztése, ugy az osztalék meghatározása.
3. Az alapszabályok 19. §-a értelmében kilependő 4 igazgatósági tag megválasztása.
4. A jegyzőkönyv hitelesítő bizottság megválasztása.
5. Az igazgatóság, számvizsgáló és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
6. A részvényesek által netán tendó indítványok megvitatása a 12. § értelmében.

Baján, 1884. január hó 28.

A bajai takarékpénztár igazgatósága

S. Sz. Minden részvételnyájdonos, ki a közgyűlésen szavazatával öni akar - tartozik részvenyet a közgyűlés megtartása előtt legalább egy nappal az igazgatóságnál iratványt mellé letételezni, ki ezt tenni elmulasztja szavazatával a közgyűlésen nem élhet. Megküvántatik azonban, hogy részvénye a közgyűlés előtt három hónappal saját nevére írva legyen.

Kávé, thea, cserszék nagyban.

Ettlinger A. B. Hamburg,
világposta-szétküldés,

ajánlja az általán ismert, jutányos és jó minőségű árut portomenesen, csomagolással utánvétel mellett:

Kávé pr. 5 kilo=10 vámfont o. é. frt.	
Rio, finom, erős	3,90
Cuba, zölds erős	4,75
Cey on, kezesöld, erős	5,20
Arany-jáva, különös finom, gyengéd	5,20
Gyöngy-kávé, különös finom, zölds	5,95
Afr. gyöngy-Mokka, valódi, tüzes	4,45
Arab-Mokka, nemes, tüzes	7,20
Stambu-kávé keverék	4,70
Congo-tea, finom, pr. Kilo	2,30
Souchong-tea, finom	3,50
Csai-dél, különös finom	4,-
Halkra (Caviar) la. hord. 4 Kil. tart.	7,50
gyengén sózva) hordók. 2 "	4,05
Tengeri rák, gyöngye pr. 8 szelencz.	4,25
Lazac, frissen főtt "	4,25
Sardinia, à l'huile "	4,70
Appetit-Sild, pikant "	7,60
Angolna, finom "	4,20
Marhanylev, à 1 1/2 Kil. pr. 4 "	8,10
Ajka, valódi Brab. 2 Kil. tart.	7,50
Matjes söshal (Haringe) kil. 5 kil. tart.	2,60
Sprotten, füstölt, fin. 2 Kil. tart.	2,30
Jamrak, Rum, la. 4 Liter	4,15

FERENCZ JÓZSEF
KESERÜVIZ
„Kis adagban hatásos.” „Körödomon a legked-” „Hátasosabb mint a”
„nem kellemetlen íz.” „veltebb hasznájtó viz.” „többi budai vizek.”
Dr. Korányi tanár. Dr. Kézsmárczy tan. Dr. Gebhardt tanár.
Kéretik a forrás használásakor mindig az egyedül helyes elnevezést „FERENCZ JÓZSEF”-keserüviz használni. Kapható a gyógyszerárakban és fúszkereskedésekben.
A székfűdési igazgatóság Budapestén, váczli-utca 18. szám.

Jelentés.

Lovag prandai **Hillebrand Gusztáv** ur ő méltóságának Slavóniában fekvő uradalmain alábbjegyzett tégláknak 1884. évben leendő készítésére árlejtés hirdettek.

Valpói uradalom.

I. A téglaterén Valpó közelében:

400,000	drb	faltégla
300,000	„	eserép
20,000	„	küttégla
10,000	„	kövezettégla
2,000	„	párkánytégla.

Dolni-Miholjaci uradalom.

I. A téglaterén Poreč-en.

65,000	drb	faltégla
160,000	„	eserép
1,500	„	párkánytégla

II. A blasigi tégláégető háznál:

80,000	drb	faltégla
--------	-----	----------

III. A martinci tégláégető háznál:

120,000	drb	faltégla.
---------	-----	-----------

Ajánlatok legkésőbb f. évi február hó 28-ig a jószágigazgatósághoz Dolni-Miholjaera küldendők. A feltételek kívánatra az uradalom építő-hivatalai által megküldetnek, ugyezektől felvilágosítások is nyerhetők.

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Az építő-hivatal.

A hol AZ ELGYENGÜLT ÉLETERŐ az ELENYÉSZÉSSSEL FENYEGET,

ott segílyt és gyógyulást nyújtanak a Hoff János-féle maláta-táplálóanyagok, maláta-kivonat egészségi sörök, koncentrált maláta-kivonatok, maláta csokoládék és maláta czukorkák. Innen származik az üzlet régi (37 évi) fennállása, a magas kitüntetések (59), s a sok köszönőirat (körülbélül egy millió.) A maláta-gyártmányokban foglalt gyógyfüvek használata által sok ezren nyerték vissza egészségüket.

Hoff Jánosnak,

a Hoff János-féle maláta-kivonatok feltalálójának és egyedüli gyártójának, a legtöbb európai uralkodó fejedelem szállítójának, es. kir tanácsosnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosának, több magas és német rend lovagjának. Bécs, Graben, Bräunerstrasse 8.

Budapesti köszönőiratok!

Az emberiségnek általános hasznára ezennel köztudomásra hozom, hogy heves hurutbajomból és köhögéstől — melyek ellen sok különféle szert használtam, de eredmény nélkül. — a Hoff-féle maláta-kivonatnak négy üveggel való használata után, tökéletesen gyógyultam. Ezért minden e bajban szenvedőnek e maláta-kivonatot a legelőnyösebben ajánlhatom.

Budapest, 1878. ápril.

Csikász János,

m. kir. honvédszádos.

Kedves kötelességemnek tartom, nyilvánosságra hozni, hogy sok évi nehéz gyomor-bajomból, mely miatt átvagyam nem volt, és mely gyomorraj ellen, sok különféle szert használtam, de eredmény nélkül, a Hoff-féle maláta-kivonatnak négy üveggel való használata után, tökéletesen gyógyultam. Ezért minden e bajban szenvedőnek e maláta-kivonatot a legelőnyösebben ajánlhatom.

Budapest, 1878. ápril 7.

Windisch Karoline,

Winklerne asszonyságnál kigyó-utca 5.

Négy évig sinlőtem mellbetegségben, és e bajt fokozta még a köhögés és turhaidhántás úgy, hogy egészen elgyengülve, az ágyat kellett őriznem; ekkor a Hoff János-féle maláta-egészségi sört kezdtem használni. Ez íme, az erősödés és gyogyító hatás sorok 24 palacczkkal és maláta-czukorkáknak használata után teljesen kigyógyultam; a sör az e bajban szenvedőknek hasznára, ezennel köztudomásává kérek úteltetni.

Budapest, 1878. január 10.

Bahner Ferencz, váczi-ut.

IX. Pius pápa is használta a Hoff János-féle maláta-kivonatot, melyet Capello Scipio bírórnok által rendelt meg és e maláta-kivonat használata által nehéz lélegzetvételi betegségében nyhülést talált. — Ó felsége a czár Zarskoje Zelo magánpalotájába még ma is rendeltet meg segéde, gr. Schuwaloff által ily maláta-kivonatotak.

Azou betegségek, melyeknél a maláta-készítmények, Hoff János-féle rendszer, használtak a következők: köhögés, légszűrés, tüdőgyulladás alatti bántalmak, aranyeres bántalmak, elerőtlenedés, ideglát, vérszegénység, emésztési bántalmak. — A használtabb készítmények, maláta-kivonat egészségi sör, maláta-csokoládé, koncentrált maláta-kivonat, maláta-mell-czukorkák. Valamennyi a Hoff János találmánya és rendszere szerint.

Alapítási év 1847. Legelsőbb kitüntetés 59 = Köszönőirat százezeren felül. — Hoff János-féle gyógytáplázerek elárúsítására az összes művelt államokban 27000 elárúsítási helyen tartottak, ebből nyugot Európára 12,800 esik, kelet Európára 3900, Amerikára 4300 e czéla Európában 1900. Amerikában 400 hirdap vétetik igénybe.

Árak: Maláta-kivonat egészségi sör 13 pal. 7 fnt 26 kr, 28 pal. 14 fnt 60 kr, 58 pal. 30 fnt. — $\frac{1}{2}$ kilo maláta csokoládé I. 2 fnt 40 kr, $\frac{1}{4}$ kilo 1 fnt 30 kr, II. $\frac{1}{2}$ kilo 1 fnt 60 kr, $\frac{1}{4}$ kilo 90 kr, III. $\frac{1}{2}$ kilo 1 fnt, $\frac{1}{4}$ kilo 60 kr. Maláta-czukorkák 1 zacskó 20 kr, 50 és 10 kr. Maláta-kivonatt 1 üveggel 1 fnt 12, kisebb 70 kr. — Gyermek táplálószert 1 fnt. Egy maláta furdó 80 és 90 kr. 2 fnton alól semmi sem szállítatik. — Az első valódi Hoff János-féle nyakoldó maláta-mell-czukorkák kek papírban vannak. Vevésnél esakny ilyenek kéréndik.

Főraktár Baján: Michösch Istvánnál, Mohácsen: Schlesinger M., Szabadkán: Stojkovits Döme özvegyénél, Báltaszéken: Mayer Gusztávnál, Szegszárdon: Hahn Adolfnál, Zomborban: Galé Emil gyógyszerész, Hrabosy és Strilich, egykor Popits István kereskedésében, Pécsen: Spitzer Sándor és Sipőcz István gyógyszerteráiban, s ezeken kívül az ország minden nagyobb gyógyszerteráiban.